

فضای مجازی، صداوسیما و افراد مرتبط با آن از هرگونه فعالیت علنی در سکوهای خارجی حداقل در مدت قراردادهای با این رسانه منع شوند. از طرفی همان‌طور که در مصوبه شورای عالی فضای مجازی تأکید شده است استفاده نکردن از سکوهای خارجی فقط به صداوسیما محدود نمی‌شود و سایر نهادهای عمومی هم باید در این زمینه ملزم به استفاده نکردن از سکوهای خارجی شوند.

یکی از مهم‌ترین جذابیت‌های سکوهای پیام‌رسان اجتماعی حضور و فعالیت هنرمندان، ورزشکاران و افراد شاخص است. دیگر عامل جذابیت سکوهای پیام‌رسان خارجی فاقد مجوز تأمین مالی تولیدکنندگان محتوای این سکوها از طریق تبلیغ کسب‌وکارهای دارای مجوز کشور ایران است. با ابزار ممنوعیت تبلیغ در سکوهای فاقد مجوز می‌توان به تدریج جریان محتوا و در نهایت جذابیت سکوهای بدون مجوز را کاهش داد. به همین ترتیب با توجه به این‌که دولت یارانه‌هایی را به تولیدکنندگان محتوا عرضه می‌کند، می‌تواند این یارانه‌ها را مشروط به عرضه محتوا در مسیرهای دارای مجوز کند، زیرا منطقی نیست که با صرف بودجه برای سکوهای فاقد مجوز قانونی محتوا تولید شود. البته فعالیت‌های برون‌مرزی و فعالیت‌های داخلی با یکدیگر تفاوت دارند و فعالیت‌های برون‌مرزی را می‌توان استثنا کرد.

معاونت تنها به صورت همکار در تدوین آیین‌نامه‌ها مشارکت داشته باشد. عبارت «ارائه خدمات پایه و کاربردی برای افزایش رقابت‌پذیری در برابر پلتفرم‌های خارجی» نیز دارای ابهام است، زیرا سازوکار و ضوابط و حدود حمایت از شرکت‌ها در این عبارت مشخص نشده است.

بزرگ‌ترین حمایت از کسب‌وکارها

یکی از مهم‌ترین انواع حمایت‌ها که عاری از هرگونه رانت و تحمیل هزینه است، تسهیل شرایط کسب‌وکار است. بررسی‌ها نشان می‌دهد یکی از چالش‌های مهم کسب‌وکارهای سکویی در کشور ایران تعدد نهادهای متولی نظارت بر این کسب‌وکارها و سردرگمی نظام اداری کشور در تعیین متولی مقررات‌گذاری این کسب‌وکارهاست. از طریق یک سکوی پیام‌رسان خدمات متفاوتی قابل عرضه است، از جمله پخش صوت و تصویر فراگیر، خدمات بانکی، خدمات رزرو و هماهنگی مربوط به سلامت تا گردشگری از طریق سکوها قابل عرضه است. ممکن است سکوها مایل به فعالیت در هر کدام از این حوزه‌ها باشند. بزرگ‌ترین حمایت از این کسب‌وکارها تسهیل صدور مجوز آنهاست.

فرآیند تبلیغ کسب‌وکارها

در بخش دیگری از گزارش با اشاره به لزوم تبلیغ کسب‌وکارها آمده است بهتر این است که در راستای اجرایی‌کردن مصوبات شورای عالی

دارد، همچون طرح سؤال و استیضاح در مورد هر حوزه‌ای که به نهاد سیاستگذار بالادستی محول کند، محروم خواهد شد. به بیان دیگر هرگونه اجرا نشدن تکالیفی که از سوی مجلس شورای اسلامی به مرکز ملی فضای مجازی و ریاست آن تفویض شده است، در آینده از سوی مجلس شورای اسلامی قابل بازخواست نخواهد بود. در نتیجه وضع این نوع قوانین در مجلس شورای اسلامی ضمن اخلاص در سلسله‌مراتب سیاستگذاری کشور به دلیل کاستن از چابکی نظام اداری و فراهم کردن زمینه ناهماهنگی، اثرگذاری مجلس شورای اسلامی در حوزه فناوری اطلاعات را نیز تضعیف خواهد کرد.

همکاری با معاونت علمی ریاست جمهوری

در ماده ۶ بیان شده است که معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری با همکاری وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات موظف است ظرف سه ماه از تصویب این طرح، آیین‌نامه حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان فعال در زمینه ارائه خدمات پایه و کاربردی برای افزایش رقابت‌پذیری در برابر پلتفرم‌های خارجی را به تایید هیات دولت برساند. اما از آنجا که معاونت‌های ریاست جمهوری الزامی به پاسخگویی به مجلس شورای اسلامی ندارند، سپردن چنین تکلیفی به معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری به نوعی موجب کاهش قدرت نظارتی مجلس شورای اسلامی در موضوع هدف این ماده خواهد شد. بهتر این است که این

و حقوق و تکالیف مردم را که در سیاست‌گذاری این موضوع طبق تجارب بین‌المللی در دستور کار قرار دارد، پوشش نداده است. در حوزه رابطه با دولت و نظام سیاسی، موضوع‌های مهمی مانند اخذ مالیات از سکوهای خارجی فعال در بازار کشور ایران که در فرانسه و ترکیه در دستور کار است و رقابت منصفانه که در بسیاری از کشورهای جهان مورد توجه قرار گرفته، حق بیمه کارکنان این سکوهاست که عمدتاً صاحبان سکو نسبت به آن مسئولیت، شانه خالی می‌کنند و حقوق و تکالیف مردم در سکوها از نظر دور مانده است. با توجه به این‌که در یک طرح اعلام‌وصول شده نمی‌توان همه مشکلات را در آن واحد حل کرد، این تصویر کلی برای این عرضه می‌شود که پیشنهاد‌های الحاقی مرتبط با طرح در آینده در این چارچوب باشند.

ناتوانی مجلس در نظارت

مرکز پژوهش‌های مجلس با اشاره به ماده دوم این طرح پیشنهادی اشاره کرده است که سازوکار تشکیل و حذف کمیسیون‌های عالی در شورای عالی فضای مجازی چابکی بیشتری دارد و تصویب قانون مجلس برای تشکیل یک نهاد حذف و ادغام آن در آینده پس از رفع نیازها و ساماندهی پدیده را دشوار می‌کند. رئیس مرکز ملی فضای مجازی نیز هیچ‌گونه الزام قانونی برای پاسخگویی به مجلس شورای اسلامی ندارد و مجلس شورای اسلامی از اختیاراتی که نسبت به قوه مجریه و وزرا

